

РЕШЕНИЕ

№ 5419

гр. София, 20.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 27.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **6098** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Ревизионен акт № Р-22221419002761-091/001/27.01.2020 г., в частта, в която е потвърден с Решение № 645/21.04.2020 г. на директора на дирекция ОДОП-С..

В жалбата е посочено, че РА в оспорената му част е неправилен и незаконосъобразен. Моли се той да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Б., която поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разности.

Ответникът – Директорът на дирекция ОДОП-С. – в съдебно заседание се представлява от юрк. Б., която оспорва подадената жалба и моли тя да бъде оставена без уважение като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22.№Р-22221419002761-020-001/30.04.2019 г., връчена на 10.06.2019 г., изменена със ЗИЗВР №№Р-22221419002761-020-002/27.08.2019 г., ЗИЗВР №Р-22221419002761-020-003/09.10.2019 г., издадени от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. е възложено

извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за отделните данъчни периоди: от 10.01.2018 г. до 31.03.2019 г. Горещитираното лице е упълномощено със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С.. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221419002761-092-001/04.12.2019 г., връчен на данъчно задълженото лице на 10.12.2019 г. От ревизираното лице по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение срещу РД, като същото е прието за неоснователно по мотиви подробно, изброени в РА.

Ревизията приключва с РА №Р-22221419002761-091-001/27.01.2020 г., издаден от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Т. В. М., на длъжност главен инспектор по приходите в сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., ръководител на ревизията. РА е връчен на 04.02.2020 г. С РА са установени задължения за внасяне в размер на 21 245,28 лв., в т. ч. за данък върху добавена стойност в размер на 18 221,99 лв. и лихви в размер на 3 023,29лв. РА е оспорен по административен ред, като е потвърден с Решение № № 645/21.04.2020 г. на директора на дирекция ОДОП-С., в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 01.2018 г., м. 02.2018 г., м. 05.2018 г., както и м. 07.2018 г., общо в размер на 13 699,99 лв., ведно със законната лихва в общ размер на 2 182 лв.

В ревизионното производство е констатирано, че дружеството е учредено на 26.10.2011 г. с капитал от 466,00 лв., със седалище и адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] партер, като едноличен собственик на капитала е [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Основен предмет на дейност на дружеството през ревизирияния период е търговия с еротични продукти, като същото е ползвало нает обект, находящ се в [населено място],[жк], бл. 226 партер, съгласно договор за наем от 20.11.2017 г., сключен със [фирма] с ЕИК[ЕИК], в качеството на наемодател. Също така е констатирано, че ревизираното лице е ползвало и недвижим имот, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] съгласно договор за наем от 01.12.2017 г., сключен с [фирма]. Установено е, че дружеството е разполагало с 3 лица, наети по трудови правоотношения, на длъжност: „продавач консултант“. Констатирано е, че дружеството е регистрирано по ЗДДС на 10.01.2018 г. При извършена проверка в ПП Регистър фискални устройства с дистанционна връзка“ е установено, че от дружеството са били регистрирани 5 ЕКАПФ.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на 25.06.2019 г. на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221419002761-040-001/21.06.2019 г., с което са изискани първични счетоводни документи и счетоводни регистри, банкови извлечения, както и заверени копия на фактурите, издадени му от [фирма] и [фирма], ведно с всички документи, обуславящи реалността на тези доставки.

От ревизираното лице с писмо вх. №53-00-1976/09.07.2019 г. са представени документи, счетоводни справки и писмени обяснения, в т. ч. декларация от управителя на ревизираното лице, месечни оборотни ведомости за периода от 01.01.2018 г. до 31.03.2019 г., годишни оборотни ведомости, главна книга за периода, договор за счетоводно обслужване, договори за наем, справка за задължения към партньори, свидетелства за регистрация на ЕКАПФ, копия на фактури и протоколи, издадени от горещитираните доставчици, както и банкови извлечения за ревизирияния период.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на [фирма] и [фирма], приключили с Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/, като събраните доказателства са анализирани и преценени спрямо тяхната доказателствена сила, при определяне задълженията на ревизираното лице. С ИПДПОЗЛ са изискани от преките доставчици документи, информация и доказателства за извършване на доставките, ресурсна, кадрова и техническа обезпеченост, приемо-предавателни протоколи, документи за плащане, идентифициращи данни за подизпълнител във връзка с фактурите, отразени от ревизираното лице, в регистър дневник за покупки.

В ревизионното производство е установено, че дружеството е организирано своето счетоводство и е изготвяло финансовите си отчети в съответствие с изискванията на българското търговско и счетоводно законодателство.

От приходните органи е извършен анализ на представените месечни оборотни ведомости за ревизираните периоди, главни книги за периодите на ревизията, годишни отчети от устройство с фискална памет, хронологии на сметки от гр. 15, 20, 30, 40, 50, 60, 70 и счетоводна сметка 453 е извършена от приходните органи проверка на задълженията и вземанията на дружеството, както и проследяване на счетоводните записвания и движението по банковите сметки. Констатирано е, че дружеството не притежава МПС.

Установено е, че от [фирма] са декларирани извършени облагаеми доставки със ставка 20 %, по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, както и извършено В. и получени доставки по чл. 82, ал. 2-5 от ЗДДС, подлежащи на облагане със ставка 20 %. Не е извършена корекция на данъчната основа на извършените доставки и на начисления данък.

В ревизионното производство е констатирано, че дружеството е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 13 699,99 по 11 фактури, издадени от [фирма], в размер на 5 200,00 лв. по 7 фактури, издадени от [фирма] и в размер на 8 499,99 лв.

В хода на извършените насрещни проверки на горесцитираните доставчици, изготвените ИПДПОЗЛ до тях са им връчени на декларирания от тях електронен адрес. От приходните органи е констатирано, че от проверяваните лица са представени част от изисканите им документи. Установено е, че същите с били регистрирани по ЗДДС към датата на издаване на процесните фактури на ревизираното дружество.

При извършена проверка в информационния масив на НАП е установено, че [фирма] и [фирма] не са разполагали с лица, наети по трудови правоотношения, както и че не са налице данни за изплатени суми на физически лица по извънтрудови правоотношения. Констатирано е, че липсват данни, управителите на процесните доставчици да са полагали личен труд в представляваните от тях дружества. Също така е установено, че доставчиците на ревизираното лице не са разполагали със складове, с материален и технологичен ресурс за извършване на спорните доставки. Констатирано е, че процесните дружества са отразили в дневниците си за покупки по ЗДДС, издадените фактури на ревизираното лице.

При насрещната проверка на [фирма], от проверяваното дружество с вх. №53-00-1976#2 от 12.09.2019 г. са представени копие на 11 фактури, подробно изброени на стр. 19-20 от РД с общ размер на данъчната основа от 42 499,95 лв. и ДДС в общ размер на 8 499,98 лв. В представените фактури предмет на доставката са: изработка на банери 200x400 и 500x100, изготвяне на скрипт за афилиейт програма, дисплейна реклама международни сайтове - 50 700 клика в платени сайтове: pay per

click, google реклама, реклама и платени еротични сайтове, форуми, F. реклама“, както и ежедневно публикуване на рекламни постове в социалните мрежи като „F., G., Instagram и други, „мейл кампании, свързани с изпращане на 500 000 рекламни е-мейла до регистрирани интернет потребители“, като рекламната активност е разпределена в 10 мейл кампании от по 50 000,00 всяка“, предоставяне на справки за платени кликове в международни румънски и гръцки еротични сайтове, сочени към домейн www.sexsale.bg и обработване на снимки. По отношение на фактури №[ЕГН]/04.05.2018 г. и №[ЕГН]/15.05.2018 г. за изработка на банери са представени и приемо-предавателни протоколи //ППП/, като по отношение на тях е посочено, че графичен дизайнер е Р. С.. Заедно с процесните фактури са представени договори за предоставяне на дигитални услуги със съответния предмет, като същите са подробно описани на стр. 15-17 от РД. Към всички фактури са приложени фискални бонове, които са издадени няколко дни, след датата на фактурите. Също така са представени оборотни ведомости, главна книга и касова книга и хронология на сметки 411,304,401,501, 602, СД и дневници за покупки и продажби за м. 05.2018 г. и м. 07.2018 г., както и граждански договори от 30.04.2018 г., сключени с Г. И. Х., Н. М. В., И. Б. С., Г. Й. П. и Й. А. С., в качеството им на изпълнители с предмет: „рекламни дейности, определени от възложителя“.

При извършена проверка в информационния масив на НАП е установено, че са налице данни за регистриран ЕКАПФ с дистанционна връзка с НАП с реализирани обороти, през периода, през който са издадени приложените фискални бонове от м. 06.2018 г. и м. 08.2018 г.

При насрещната проверка на [фирма], от проверяваното дружество с вх. № 53-00-1976#1/05.09.2019 г. са представени изброените 7 фактури на стр. 19-20 от РД с данъчна основа в общ размер на 26 000,00 лв. и ДДС в общ размер на 5 200,00 лв. В представените фактури предмет на доставката са: изработка на нова платформа за сайт www.sexsale.bg., интернет реклама, изработка на банери, обработка на снимки и качване на описание на продукта на сайт www.sexsale.bg, дизайн и печат на листовки А4 и добавяне на нови функционалности в www.sexsale.bg. По отношение на фактура № 20000000178/12.02.2018 г. за дизайн и печат на 20 000 бр. листовки А4 е представен ППП. Заедно с процесните фактури са представени договор от 18.12.2017 г. за изработка на търговски сайт: www.sexsale.bg, договор от 28.12.2017 г., с който прекия доставчик приема да извърши управление на профила на ревизираното лице в G. adwords за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г., договор от 09.01.2018 г. за изработка на 25 продуктови банера с размер 215/100 пиксела, договор от 24.01.2018 г. за създаване на номенклатура на продукт, създаване на техническо описание, създаване на 4 бр. снимки с резолюция 500/500 пиксела в www.sexsale.bg на 3 000 бр. продукта, като услугата включва снимане и обработка на продуктите, договор от 05.02.2018 г. за дизайн и печат на 20 000 бр. листовки А4, договор от 01.02.2018 г. за създаване на мобилна версия на www.sexsale.bg, създаване на скрипт на импорт на продуктите към www.sexsale.bg и създаване на приложение за връзка между базата данни на www.sexsale.bg и „Микроинвест склад Про“ и договор от 07.02.2018 г. за изработка на 24 бр. продуктови банери с размер 215/100 пиксела на партньорски сайтове. Също така са представени оборотни ведомости, главна книга и касова книга и хронология на сметки 411, 304, 401, 501, 602, СД и дневници за покупки и продажби за м. 01.2018 г. и м. 02.2018 г., както и граждански договори от 01.12.2017 г., сключени с М. В. В., Г. В. Д. и З. Н. З., в качеството им на изпълнители с предмет:

„рекламни услуги, определени от възложителя.“.

По отношение на регистрирания ЕКАПФ с дистанционна връзка с НАП е установено, че са налице данни за реализирани обороти, през периода, през който са издадени приложените фискални бонове от 13.02.2018 г., 13.03.2018 г. и от 14.03.2018 г.

От ревизираното дружество освен горесцитираните документи, представени от прекия му доставчик са представени аналитични регистри на счетоводни сметки 204, 206, 401, 4531, 501, 601 и 602.

Предвид липсата на търговски и складови помещения при преките доставчици на стоки е прието, че същите не е притежават въпросните видове и количества стоки за да може те впоследствие да бъдат предмет на доставките, отразени в издадените фактури за продажби към ревизираното лице. Предвид това, че плащането по фактурите е отразено от ревизираното на датите на издаването им, а приложените фискални бонове са от последващи дати и данъчни периоди, е направен извод за недействителност на плащанията по фактурите, издадени от процесните доставчици.

От приходните органи е констатирано, че всички представени счетоводни справки и документи от преките доставчици са изготвени посредством един и същ счетоводен софтуер и имат еднакъв дизайн, като същите са без данни за съставител, а именно за лице, отговорно за счетоводните записвания и документираните на стопански операции, като са изпратени на ревизиращият екип по пощата. С оглед на гореизложеното е направено заключение, че не е налице редовно заведена счетоводна отчетност на процесните доставчици.

След анализ на представените документи е направен извод, че липсват ППП, удостоверяващи получаването на фактурираните стоки, както и документи за изписването им от склад, както за разплащането и транспортирането им. По отношение на счетоводна сметка 304 „Стоки“ е констатирано, че същата не се води аналитично по видове стоки от страна на преките доставчици. Въз основа на гореизложеното е направено заключение, че липсват обичайните търговски документи, които съпътстват реалното изпълнение на доставки на стоки, а именно транспортни документи, които да обосноват получаването на стоките от получателя по фактурите. Също така е посочено, че не са ангажирани договори, анекси, ППП, както между страните, така между прекия и предходния доставчик. В тази връзка е направено заключение, че не е установен произходът на стоките, тяхното съхранение и транспортиране. Също така е посочено, че не са представени документи за разплащането по доставките. Направен е извод, че от процесните доставчици на стоки са фактурирани привидни сделки, които не представляват доставки по смисъла на ЗДДС, като данъкът е начислен неправомерно от тях.

Във връзка с представените документи от [фирма] и [фирма] е направен извод, че от дружествата не са ангажирани доказателства, че същите са разполагали с необходимата материално-техническа обезпеченост за извършване на гореописаните доставки. По отношение на представените граждански договори с физическите лица / такива не се откриват в материалите по преписката/ е формирано заключение, че не са ангажирани протоколи за приетата работа, както и доказателства за изплатени възнаграждения, поради което същите не са кредитирани. Също така е посочено, че не може да се установи съответствие между услугите, престирани от физическите лица на преките доставчици и услугите, престирани от тях на ревизираното лице. В подкрепа на така направения извод е посочено обстоятелството, че не са налице данни горесцитираните доставчици да са декларирали, начислили и изплатили

възнаграждения на наетите по извънтрудови правоотношения лица. В тази връзка е прието, че процесните доставчици не доказват техническа и кадрова обезпеченост за извършване на доставките, като ангажираните от тях документи са съставени за целите на ревизията. Също така е направен извод, че не са налице доказателства в кои интернет сайтове са излъчвани банерите и текстовата реклама, какво е тяхното съдържание и от кого са изработени. Посочено е, че от ревизираното лице не е представен списъкът с изпратените имейли или потвърждение за изпращането на 500 000 рекламни имейли. По отношение на представените оборотни ведомости, по които са заведени различни дълготрайни материални активи в счетоводни сметки 206 и 209 е посочено, че същите не са водени аналитично.

С оглед на гореизложеното на ревизираното лице на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 25, ал. 2 от ЗДДС и чл. 6, ал. 1 от ЗДДС и чл. 9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер 13 699,99 лв., по фактурите, издадени от [фирма] и [фирма] За несвоевременно внасяне на дължимия данък добавена стойност за м. 01.2018 г., м. 02.2018 г., м. 05.2018 г. м. 07.2018 г. в общ размер на 13 699, 99 лв. на основание чл. 175 от ДОПК и чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в общ размер на 2 182 лв.

По делото е изслушано и прието без оспорване от страните заключение на съдебно-техническа компютърна експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено. От заключението на вещото лице се установява следното:

За извършването на дейностите по договорите между дружеството жалбоподател и [фирма] и [фирма] е необходимо потребител да може да регистрира свой акаунт в съответната платформа, както и да следва стъпките по позициониране и управление на рекламната група. G., F. и др., както и българското законодателство не изискват лицата, управляващи рекламни онлайн кампании да имат определена квалификация, да са преминали през определени курсове и др.

Необходимата техническа обезпеченост за извършване на услугите е компютър или телефон и интернет връзка. За създаване на банерите е необходима графична програма, като на пазара се предлагат и безплатни такива.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Съдът констатира, че в решението на директора на дирекция ОДОП-С., с което е потвърден РА в оспорената му в настоящото производство част, е посочено, че на основание чл. 3, ал. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на народното събрание от 13 март 2020 г. за срока от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение спират да текат давностните и други срокове, предвидени в нормативни актове, с изтичането на които се погасяват или прекратяват права или се пораждат задължения за частноправните субекти, с изключение на сроковете по Наказателния кодекс и Закона за административните нарушения и наказания, като тази разпоредба е приложима и по отношение на сроковете по чл. 156, ал. 1 от ДОПК.

Решението на директора на дирекция ОДОП-С. е издадено на 21.04.2020 г., когато вече е била в сила нова редакция на разпоредбата на чл. 3, ал. 2, т. 1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на народното събрание от 13 март 2020 г. за срока от 13 март 2020 г. (изм. - ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 09.04.2020 г.), според която за срока от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение спират да текат процесуалните срокове по съдебни, арбитражни и изпълнителни производства, с изключение на сроковете по производствата и делата съгласно приложението. В приложението към чл. 3, ал. 2, т. 1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на народното събрание от 13 март 2020 г., в т. III Административни съдебни производства, т. 13 са посочени делата по оспорване на актове за установяване на публични вземания. Именно тази разпоредба е била приложима към срока на обжалване на РА в потвърдената му част с решението на директора на дирекция ОДОП-С., тъй като данъчните задължения за публични такива, следователно сроковете по оспорване на РА не спират да текат. Видно от приложената по делото разпечатка, решението е връчено по електронен път на 23.04.2020 г., поради което от тази дата е започнал за тече 14-дневен срок за оспорване на РА в потвърдената му част.

Предвид изложеното съдът приема, че на основание § 2 от ДР на ДОПК следва да бъде приложена по аналогия нормата на чл. 140, ал. 1 от АПК, според която, когато в административния акт или в съобщението за неговото издаване не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, съответният срок за обжалване се удължава на два месеца. В решението на директорът на дирекция ОДОП-С. е посочено, че акта подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчване на решението пред АССГ, но като забележка е цитирана неотнормативната редакция на разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на народното събрание от 13 март 2020 г., според която срокът за обжалване спира да тече. Посочването на грешен срок за оспорване следва да бъде приравнено на липса на посочване на срок за оспорване.

Жалбата е подадена на 22.05.2020 г. в преклузивния двумесечен срок по чл. 140, ал. 1 от АПК, от страна, имаща правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Процесният РА, в оспорената му част, е издаден от компетентен орган. Видно от представената по делото Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г., издадена от директора на ТД на НАП-С., лицето, издало ЗВР и РА, е определено да осъществява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

РА е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК,

като съдържа всички задължителни реквизити. В ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съдът констатира, че РА е подписан с електронни подписи. По делото са представени заверени копия на електронни съобщения за издаване на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с ревизионното производство по отношение на [фирма].

С оспорената част от РА на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, ал. 2 и ал. 6, т. 1 и чл.9 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма] в размер на 8 499,99 лв. и по фактури, издадени от [фирма] в размер на 5 200 лв.

Спорен по делото е въпросът относно реалността на извършените доставки на услуги от двете дружества на дружеството-жалбоподател.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. За да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя, е необходимо да е налице реално осъществена облагаема доставка. Според чл. 71, ал.1, т. 1 от ЗДДС, за да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит, лицето следва да притежава данъчен документ, отговарящ на изискванията на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред, по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател. Съгласно чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави.

В практиката си СЕС неизменно приема, че правото на приспадане възниква в момента на действителното осъществяване на доставката на стоката или услугата, утежнена с ДДС за приспадане и може да бъде упражнено единствено от този момент нататък при условие, че данъчнозадълженото лице притежава съответната фактура. Това е видно от мотивите на Решение от 26 май 2005 г., А. J. L., С-536/03, т. 24 и т. 25, Решение от 13 декември 1989 г., G. H. BV, С-342/87, т. 19, Решение от 31 януари 2013 г., [фирма], С-643/11, т. 34, Решение от 31 януари 2013 г., [фирма], С-642/11, т. 30, Решение от 29 април 2004 г., TERRA B.-HANDEL, С-152/02, диспозитив. Съгласно цитираното Решение от 29 април 2004 г. по дело С-152/02, правото на приспадане трябва да бъде упражнено по отношение на данъчен период, през който са изпълнени двете условия - стоките да са били доставени или услугите извършени и данъчнозадълженото лице да притежава фактура или документ, който съгласно критериите, определени от въпросната държава членка, може да се счита за служещ за фактура. В Решение от 06 декември 2012 г., [фирма] по дело С-285/11 г. СЕС е приел, че за да се признае право на данъчен кредит е необходимо първо да се провери дали доставките са реално осъществени в съответствие с правилата за доказване по националното право.

Основната предпоставка за признаване правото на приспадане на данъчен кредит е осъществяването на реална доставка, в случая на услуги. В т. 37 от

Решение на СЕС от 18.06.2013 г. по дело C-78/2012/ [фирма] е посочено, че лицето, което иска да си приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това. Изводът за това дали е действителна доставка на стоки или услуги се прави от решаващия съд в съответствие с националните правила за доказването и след извършване на обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства по отнесения до него спор. Съгласно чл. 114, ал. , т. 9, количеството и естеството на доставените стоки или степента и естеството на предоставените услуги трябва за целите на ДДС да са задължително посочени във фактурата. Това е посочено и в т. 52 от Решение на СЕС от 18.06.2013 г. по дело C-78/2012/ [фирма].

Според чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, не е налице право на приспадане на данъчен кредит за данък, който е начислен неправомерно. В закона няма легално определение на понятието „неправомерно начислен данък“, но за такъв следва да се приеме данъкът, начислен в нарушение на императивни законови разпоредби. Начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга е неправомерно по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване правото на приспадане на данъчен кредит.

Директива 2006/112/ЕО и принципът на данъчен неутралитет допускат националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по случая дали самият издател на фактурата е извършил въпросната сделка, като вземе предвид всички обстоятелства по случая (т. 50 и т. 53 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело C-324/11 "Gabor Toth"). Това предполага съвкупна преценка на всички фактически обстоятелства, които са специфични за всеки случай и зависят от процесуалната активност на страните по него.

Когато се касае за доставки на услуги, какъвто е конкретния случай, по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, за доказване на наличието им следва да има документи, от които да е видно при възлагането им страните договорили ли са по достатъчно конкретен начин вида на съответната услуга, дължимия резултат и какви отделни компоненти са формирали цената. В мотивите на Решение от 20 юни 2013 г. на СЕС по дело C-653/11 г., PAUL NEWEY, т. 40 и Решение от 16 декември 2010 г. на СЕС по дело C-270/09 г., M. R., т. 16 е посочено, че доставката на възмездно извършена услуга подлежи на данъчно облагане, само ако между доставчика и получателя съществува правоотношение, в рамките на което се правят взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на услугата, предоставена на получателя. При извършване на преценка досежно реалността на фактурираната услуга следва да има данни и доказателства за това какъв е видът на услугата, какъв резултат е предаден от доставчика на получателя, този резултат съответства ли на възложеното, какви трудови и материални ресурси са ползвани от доставчика и какви разходи са направени при изпълнение на възложената работа, нито какъв е видът на услугата, какъв резултат е предаден от доставчика на получателя, този резултат съответства ли на възложеното, какви трудови и материални ресурси са ползвани от доставчика и какви разходи са направени при изпълнение на възложената работа

В практиката си СЕС допуска национална правна уредба, по силата на която

правото на приспадане на данък върху добавената стойност може да се откаже на получателите на услуги, които разполагат с непълни фактури, дори ако в допълнение на последните е предоставена информация с цел да се докаже действителното извършване, естеството и стойността на фактурираните сделки /Решение на СЕС от 08 май 2013 г. по дело C-271/12, PETROMA T. SA, диспозитив/.

I. Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от [фирма], съдът приема следното:

Фактура № 1...12/04.05.2015 г. е с предмет на доставка изработка на банер 200x400, ведно с фискален бон от 12.06.2018 г. за извършено плащане. Представен е договор от 01.05.2018 г. между [фирма], в качеството му на изпълнител и [фирма] в качеството му на възложител с предмет да се изработи и предостави на възложителя рекламен банер с размер 200x400 pxl. до 30.06.2018 г. според заданието на възложителя. Представен е и приемо-предавателен протокол за изработка на банер по задание с дата 10.06.2018 г.

Фактура № 1...33/15.05.2018 г. е с предмет на доставка изработка на банер 500x100, ведно с фискален бон от 13.06.2018 г. Представен е договор за предоставяне на дигитални услуги, сключен между [фирма] в качеството му на изпълнител и [фирма], в качеството му на възложител с предмет да се изработи и предостави на изпълнителя рекламен банер с размер 500x100 pxl. до 15.06.2018 г. според заданието на възложителя. Представен е приемо-предавателен протокол от 13.06.2018 г. за изработка на банер с размер 500x100 pxl.

Въпреки обстоятелството, че предметът на сключения договор, формално съответства на фактурираната доставка на услуга, то не са налични достатъчно и убедителни доказателства, за да се формира извод за наличие на реалност на извършената доставка.

От събраните доказателства не се установява, че реално са изработени и предадени рекламни банери в договорения формат от изпълнителя на възложителя. Липсват доказателства кога и на какъв носител са предадени рекламните банери, както и в какъв формат и от кого са изготвени те. Представените по делото приемо-предавателни протоколи не удостоверяват тези факти, тъй като същите представляват само една снимка с отпечатано изображение и отразени пиксели, но не отразяват реално изработване и предаване на договорените рекламни банери. Същите не са оформени надлежно, тъй като съдържат само подпис на предал. В тях няма подпис на приел, както и имена на лицата между които е извършено приемо-предаването.

Данъчното събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 от ЗДДС възниква на датата на извършване на доставката на договорената услуга, която следва да бъде удостоверена със съставянето на приемо-предавателен протокол. В случая, дори и да се приеме, че представените приемо-предавателни протоколи са надлежно оформени, то същите са издадени на 10.06.2018 г. и на 13.06.2018 г., след датата на издаване на фактурите за извършените услуги. Предвид

липсата на доказателства за договорено авансово плащане, следва изводът, че е налице разминаване между приемо-предавателните протоколи и съставените фактури за осъществени доставки, тъй като фактурите са издадени преди съставянето на протоколите, съответно настъпването на данъчното събитие.

Фактура № 1...122/02.07.2018 г. е с предмет на доставка интернет реклама, ведно с фискален бон от 09.08.2018 г. за извършено плащане. Представен е договор за дигитални услуги от 02.07.2018 г., сключен между [фирма], в качеството му на изпълнител, и [фирма], в качеството му на възложител, с предмет да се следят и управляват всички интернет активности на възложителя, като платени сайтове (pay per click), G. реклама, реклама в платени еротични сайтове, форуми, F. реклама. В договорът е записано, че изпълнителят се задължава да публикува ежедневно рекламни постове в социалните мрежи като G.+, F., Instagram и др. Посочен е срок за управление на интернет рекламните активности 05.07-30.10.2018 г.

От събраните доказателства в ревизионното и съдебното производство не се установява реалност на фактурираните доставки. В представената фактура е описан общ предмет на услугите, а именно интернет реклама. Така описаният предмет не може да се обвърже с конкретния договор, представен по делото. Данъчното събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 от ЗДДС възниква на датата на извършване на доставката на договорената услуга, която следва да бъде удостоверена със съставянето на приемо-предавателен протокол. Нито от ревизираното лице, нито от доставчика са представени съпътстващи документи – приемо-предавателен протокол, проект на интернет рекламните, съдържание на рекламните постове, както и доказателства за публикуване на рекламните постове в конкретни сайтове.

Фактура № 1...20/09.05.2018 г. е с предмет на доставка изготвяне на скрипт за афилиейт програма, ведно с фискален бон от 13.06.2018 г. за заплащане. Представен е договор за дигитални услуги между [фирма], в качеството му на изпълнител, и [фирма], в качеството му на възложител, с предмет изготвяне, програмиране и предаване на възложителя на афилиейт програма на международни сайтове, с които да бъдат отчитани платените кликове на рекламни банери. Изпълнителят следва да интегрира скрипта в зададени от възложителя сайтове и да управлява последващите кликове.

Нито от доставчика, нито от ревизираното лице са представени съпътстващи документи – приемо-предавателен протокол, доказателства за разработването на скрипт за афилиейт програма, както и за интегриране на скрипта в зададени от възложителя сайтове, информация за конкретни сайтове, в които следва да бъде интегриран скриптът, както и информация за последващи кликове и за действия по управлението им, предприети от доставчика.

Фактура № 1...46/18.05.2018 г. и Фактура № 1...55/23.05.2018 г. са с предмет на доставка дисплейна реклама международни сайтове 50 700 клика, ведно с фискален бон от 12.06.2018 г. и 13.06.2018 г. за извършени плащания. Представен е договор за предоставяне на дигитални услуги от 18.05.2018 г. между [фирма], в качеството му на изпълнител, и [фирма], в качеството му на възложител, с предмет управление и предоставяне на справки за платени

кликове в международни еротични сайтове. Към двете фактури са представени справки за pay per click, като са изброени и сайтове, в които същите са отчетени. Справките са подписани, но липсва име на изготвилото ги лице, както и дата на съставяне.

От събраните доказателства в ревизионното и съдебното производство не се установява реалност на фактурираните доставки. Липсват данни за конкретни сайтове, от които ще се отчетат платените кликове, данни за начина на отчитане на кликовете. Представените справки към фактурите не удостоверяват реално извършване на договорените услуги, тъй като същите съдържат само подпис на предал. В тях липсва име на предал, както и име и подпис на приел и дата на изготвяне, поради което не водят до извод за извършено реално приемо-предаване на фактурираните услуги.

Издадените фактури не могат да бъдат обвързани по безспорен начин с представения договор, тъй като в същият не е посочен срок за изпълнение. Освен това предметът на фактурираните доставки, а именно дисплейна реклама международни сайтове 50 700 клика, не съвпада изцяло с предмета на сключения договор.

Фактури № 1...154/12.07.2018 г. и № 1...186/25.07.2018 г. са с предмет на доставка pay per click 7 500 бр., ведно с фискални бонове от 13.08.2018 г. и 10.08.2018 г. за извършени плащания. Към фактурите не са представени никакви съпътстващи документи – договори, приемо-предавателни протоколи и др., от които да може да се установи какви услуги са договорени и как са осъществени същите, поради което не може да се направи извод, че е налице данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, съответно, че са извършени реално доставки на услуги.

Фактура № 1...138/06.07.2018 г. и Фактура № 1...175/20.07.2018 г. са с предмет на доставка мейл кампания 10 бр., ведно с фискален бон от 09.08.2018 г. за извършено плащане. Представен е договор за предоставяне на дигитални услуги от 06.07.2018 г., сключен между [фирма], в качеството му на изпълнител, и [фирма], в качеството му на възложител, с предмет да се изработи рекламен текст със съответните линкове и да се изпратят общо 300 000 рекламни имейла до регистрирани интернет потребители, съгласно Закона за електронната търговия. Посочено е, че рекламната активност следва да бъде разпределена в 10 мейл кампании с по 50 000 имейла всяка, както и период на пускане 06-15.07.2018 г. Представено е и предложение на текст на имейл от 06.07.2018 г., което съдържа подпис на изработил, но без име на конкретно лице.

И по отношение на тези доставки не се установяват доказателства за реалност. Наличното по делото предложение на текст на имейл само по себе си не доказва реално изпълнение на договорените услуги. Същото е подписано, но липсва име на подписалото го лице, поради което неговата достоверност не е безспорна.

Въпреки че посоченият предмет на доставка в издадената фактура, съвпада с договорения такъв, това не е основание да се приеме, че договорът е изпълнен реално при липсата на други доказателства в тази насока.

Фактура № 1...165/17.07.2018 г. е с предмет на доставка обработка на снимки 1 000 бр., ведно с фискален бон от 10.08.2018 г. за извършено плащане.

Представен е договор за предоставяне на дигитални услуги от 16.07.2018 г., сключен между [фирма], в качеството му на изпълнител, и [фирма], в качеството му на възложител с предмет да бъдат снимани и обработени снимките на 250 продукта, като на всеки продукт бъдат направени 4 снимки от различен ъгъл на заснемане с размер 1000x1000 pxl, със срок на изпълнение 10.08.2018 г. Представено е и предложение за изработка на снимки от 17.07.2018 г., подписано за изработил и одобрил, но без имена на конкретни лица.

Нито от доставчика, нито от ревизираното лице са представени съпътстващи документи – приемо-предавателни протоколи, данни за конкретни продукти, които трябва да бъдат снимани, по какъв начин и от кого са изработени снимките. Представеното предложение за изработка на снимки не доказва реално извършване на договорената услуга, тъй като не е ясно от кого е подписано и липсват други документи, от които да е видно, че снимките са изготвени в договореното количество и качество. Предметът на доставката в представената фактура съвпада като количество с договореният брой снимки, но това не е основание да се приеме, че е налице реално изпълнение на сключения договор.

Не са представени и доказателства за реално заплащане на фактурираните услуги. Наличните фискални бонове са с по-късна дата от издадените фактури. Във фискалните бонове не е отразено, че плащането се отнася именно за фактурираните доставки на услуги, тъй като в същите е отбелязано, че са заплатени стоки.

II. Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], съдът приема следното:

Фактура № 2...75/04.01.2018 г. е с предмет изработка на нова платформа за сайт www.sexsale.bg, ведно с фискален бон от 13.02.2018 г. Представен е договор за извършване на услуга от 18.12.2017 г., сключен между [фирма], в качеството му на изпълнител, и [фирма], в качеството му на възложител, с предмет изработка на търговски сайт www.sexsale.bg.

И по отношение на тази доставка липсват доказателства, от които да се изведе безспорен извод за реалност на доставката.

Не са представени доказателства за реално заплащане на фактурираната услуга. В договора е записано, че възложителят дължи плащането на възнаграждение, с което резултатите от изпълнението на договора се считат за приети. Издадената фактура е от 04.01.2018 г, а фискалният бон - от 13.02.2018 г. Във фискалния бон не е отразено, че плащането се отнася именно за фактурираната доставка на услуги, тъй като в същият е отбелязано, че са заплатени стоки. Това противоречи на клаузата в сключения договор, че за изпълнението на договора възложителят ще заплати договорената цена, с което резултатите по изпълнението на договора се считат за приети.

Тези изводи са валидни за всички, издадени от този доставчик фактури.

Фактура № 2...98/15.01.2018 г. е с предмет интернет реклама, ведно с фискален бон от 14.02.2018 г. за извършено плащане. Представен е договор за извършване на услуга от 28.12.2017 г, сключен между [фирма], в

качеството му на изпълнител, и [фирма], в качеството му на възложител, с предмет управление на профила на [фирма] в G. adwords за периода 01.01.2018-31.12.2018 г. По отношение на фактурираната доставка не може да се направи извод за реалност, по мотиви, изложени по отношение на фактура № 2...75/04.01.2018 г. по-горе в настоящото решение. Налице е разминаване между датата на издаване на фактурата – 15.01.2018 г., и тази на издаване на фискалния бон – 14.02.2018 г., в който е посочено заплащане на стоки. Посочената във фактурата услуга е неконкретизирана и не може да бъде обвързана с предмета на сключения договор.

Фактура № 2...128/25.01.2018 г. е с предмет изработка на банери, ведно с фискален бон от 13.02.2018 г. за извършено плащане. Представен е договор за извършване на услуга от 09.01.2018 г., изработка на 25 продуктови банери с размер 215x100 пиксела. Налице е разминаване между датата на издаване на фактурата – 25.01.2018 г., и тази на издаване на фискалния бон – 13.02.2018 г. Не са представени доказателства как са предоставени данни за изработката на рекламните банери /лого, изображения и др./, не са представени и доказателства за конкретния вид на банерите, както и за тяхното техническо изпълнение.

Фактура № 2...161/06.02.2018 г. е с предмет обработка на снимки и качване на описания за продукти за сайт www.sexsale.bg, ведно с фискален бон от 13.03.2018 г. за извършено плащане. Представен е договор за извършване на услуга от 24.01.2018 г., сключен между [фирма], в качеството му на изпълнител, и [фирма], в качеството му на възложител, с предмет създаване на номенклатура на продукт, създаване на техническо описание, създаване на 4 бр. снимки с резолюция 500x500 пиксела в www.sexsale.bg на 3000 бр. продукта. Отражено е, че услугата включва снимане и обработка на продукта. Не са представени данни за конкретни продукти като вид, за техническото изработване и обработване на договорените снимки и описания и тяхното качване в сайта, посочен в договора. Предметът доставка по издадената фактура съвпада само частично с предмета на сключения договор.

Фактура № 2...178/12.02.2018 г. е с предмет дизайн и печат на листовки А4, ведно с фискален бон от 05.02.2018 г. за извършено плащане. Представен е договор за извършване на услуга от 05.02.2018 г., сключен между [фирма], в качеството му на изпълнител, и [фирма], в качеството му на възложител, с предмет дизайн и печат на 20 000 бр. листовки А5. Представен е приемо-предавателен протокол от 13.03.2018 г., подписан за предал и за приел, но без конкретни имена на подписалите го лица. В него е отразено, че са предадени 20 000 бр. листовки А4. Налице е разминаване между датата на издаване на фактурата – 12.02.2018 г., и тази на издаване на фискалния бон – 13.03.2018 г. Представеният приемо-предавателен протокол не съдържа имената на подписалите го лица, поради което не представлява доказателство за извършено приемо-предаване на описаните в него листовки.

Фактура № 2...192/16.02.2018 г. е с предмет добавяне на нови функционалности в www.sexsale.bg, ведно с фискален бон от 14.03.2018 г. за извършено плащане. Представен е договор за извършване на услуга от 01.02.2018 г., сключен между [фирма], в качеството му на изпълнител, и [фирма], в качеството му на възложител, с предмет създаване на мобилна

версия на www.sexsale.bg, създаване на скрипт за импорт на продуктите към www.sexsale.bg, създаване на приложение за връзка между базата данни на www.sexsale.bg и Микроинвест склад про. Налице е разминаване между датата на издаване на фактурата – 16.02.2018 г., и тази на издаване на фискалния бон – 14.03.2018 г. Предметът на доставка по фактурата не е конкретизиран, за да може да бъде безспорно обвързан с предмета на сключения договор.

Фактура № 2...207/22.02.2018 г. е с предмет изработка на банери, ведно с фискален бон от 14.03.2018 г. за извършено плащане. Представен е договор за извършване на услуга от 01.02.2018 г., сключен между [фирма], в качеството му на изпълнител, и [фирма], в качеството му на възложител, с предмет изработка на 24 бр. продуктови банери с размери 215x100 пиксела за партньорски сайтове. По отношение и на тази доставка не може да се направи извод за реалност. Налице е разминаване между датата на издаване на фактурата – 22.02.2018 г., и тази на издаване на фискалния бон – 14.03.2018 г. Предметът на доставка по фактурата не е конкретизиран, не са налице доказателства за техническата изработка на договорените банери.

С оглед всичко изложено, изводът на ревизиращите органи за липса на доказателства за реално осъществяване на процесните доставки на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС е правилен. Липсата на доказателства за реално осъществяване на доставките, води до извода, че е налице неправомерно начислен във фактурите данък, поради липса на данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 от ЗДДС. За да бъде признато и законосъобразно упражнено правото на приспадане на данъчен кредит, следва да бъдат събрани доказателства за всички юридически факти, предвидени в действащия към момента на издаване на съответната фактура закон. Съобразно общите правила за разпределение на доказателствената тежест, жалбоподателят, който претендира възникването на право на приспадане на данъчен кредит и законосъобразното му упражняване следва да докаже наличието на предпоставките по чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС и отсъствие на пречки по чл. 70 от ЗДДС, което не беше направено в настоящото съдебно производство. От жалбоподателя не бяха представени никакви доказателства, оборващи изводите на приходните органи, направени в хода на ревизионното производство.

Съдът споделя доводите на решаващия орган, че недоказването на възможността на доставчика да извърши спорните услуги е достатъчно основание да се приеме, че не е налице реална доставка и с този аргумент да се откаже данъчен кредит. От друга страна от ревизираното лице не са ангажирани доказателства за водена търговска кореспонденция с доставчиците /имейли, писма, запитвания, оферти/, както и данни въз основа на какви критерии са избрани именно тези доставчици /проучвания, съпоставки с други дружества, предлагащи същите услуги/. Не става ясно по какъв начин жалбоподателят въобще е стигнал до извод, че би могъл да се обърне именно към тези доставчици, за да им възложи процесните услуги.

От анализа на събраните документи в хода на ревизията и тяхната преценка в съвкупност, Съдът приема, че задълженото лице и разглежданите доставчици не участват реално в стопанския оборот, тъй като самите фактури

се издават без основание, т.е. без да са реализирани реални доставки на услуги.

Направеното в жалбата възражение относно техническата и кадрова обезпеченост на доставчиците, съдът приема за неоснователно. Вярно е, че според заключението на вещото лице българското законодателство, както и F., G. и др. не изискват лицата, управляващи рекламни онлайн кампании да имат определена квалификация, да са преминали през определени курсове и др. Необходимата техническа обезпеченост за извършване на услугите е компютър или телефон и интернет връзка. За създаване на банерите е необходима графична програма, като на пазара се предлагат и безплатни такива. От заключението следва извод, че процесните услуги могат да бъдат доставени и без дружествата доставчици да разполагат с лица-специалисти, както и със специализирана техника. Следва обаче да бъде съобразено, че констатираната липса на техническа и кадрова обезпеченост на доставчиците не е единственото основание, въз основа на което е прието, че не е налице реалност на процесните доставки на услуги. Мотиви са изложени по-горе в настоящото решение. От събраните доказателства не се установява страните да са договорили по достатъчно конкретен начин вида на съответната услуга, дължимия резултат и какви отделни компоненти са формирали цената, какъв резултат е предаден от доставчика на получателя, този резултат съответства ли на възложеното, какви трудови и материални ресурси са ползвани от доставчика и какви разходи са направени при изпълнение на възложената работа.

Съдът приема, че РА, в оспорената му част е правилен и законосъобразен, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Тъй като се потвърждават задълженията да ДДС, произтичащи от непризнатото право на данъчен кредит по спорните фактури, следва да бъдат потвърдени и задълженията за лихви, които са с акцесорен характер и следват главното задължение.

При този изход на спора и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери а адвокатските възнаграждения, в размер на 1 006,46 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 160 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Ревизионен акт № Р-22221419002761-091/001/27.01.2020 г., в частта, в която е потвърден с Решение № 645/21.04.2020 г. на директора на дирекция ОДОП-С. и са установени задължения за ДДС в общ размер на 15 881,99 лв., от които 13 699,99 лв. главница и 2 182 лв. лихви.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес: р. С. , ж.к. Дружба2 [жилищен адрес] представлявано от управителя С. С. да заплати на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП сумата от 1 006,46 лв. /хиляда и шест лева и четиридесет и шест стотинки/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: